

Tanckar wid dygdädla jungf.
Ulrica Grahns tidiga
bortgång ur tiden i
ewighe...

Lilius, Johan

1700-1829 81 Cbza 1764 Grahn

National Library
of Sweden

Landar

Wid

Dngdåbla

Jungf. **ULRICA GRAHNS**

Lidiga Bortgång

Ur tiden i ewigheten

Genom en salig Död,

Den 16. Julii 1764.

Fattade

Af

En Införwande

J. L.

ÅBO, Tryckt hos JOH. CHRISTOPH. FRENCKELL.

2000

2000

2000

UULRICA GRAHNS

2000

2000

2000

2000

2000

2000

2000

2000

2000

När solens blida strålar falla
Från jordens barm de spåda wår-
ter fram;
När himlens pärledroppar falla,
Och nåring gje åt deras rot och stam;
När gräs och örter ur sin linda titta opp;
Då waknar ock vårt fågnadsfulla hopp,
Men tiden i sin snabba fart
Förstör vår glädje ganska snart:
När falla Nordanwådet andas
Och med sin mun den täcka liljan rör;
Des ljufwa prackt och fågring genast dör
Och i den mörka mulden blandas.
Det klena menskiolif ett lika öde har;
Ty dödens hårda hand ej någon ålder spar.
Du,

Du, sälla Sjal! hwarß snälla hadanfärd
 Jag wid Din Brist med saknad mig på-
 minner,
 På jorden man Dit rum ej mera finner,
 Fastän Du war at längre lefwa wärd.
 Den Dygd, som Dig fördubblad skön-
 het gaf;
 Det ädla Bett, Din rena wandel pryddde;
 Den undergifwenhet, hwarmed Du Him-
 len lydde,
 Förwisna ej med kroppen i Din Graf:
 Ty dygdens wänner Dig i trogit min-
 ne bära,
 Och Ditt förtjenta lof i Atrans mar-
 mor skära.

